

Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.

Jednotlivé číslo 8 kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Triezvá agrárna politika.

Bánffy—Darányi: Aj vláda chce triezvú a zdravú agrárnu (gazdovskú) politiku.
Gróf S. Károlyi: Vieme! Však vidíme!

Šab. (Židovský chosěň.)

Strajili sa svätit slávnosť.
Peknú tisíc ročnú,
A zasadli liberáli:
Co si teraz počnú?

Tisíc rokov prehnelo
Nad milenou vlasťou,
A že Bôh ju uvaroval
Plnilo nás slasťou.

Mala to byť slávnosť svätá,
Hodná vážnej doby!
Ale, hľa, ten šab židovský
Aj tu smil nez doby!

A keď pánov liberálov
Už bolela hlava:
Pomkli sa traja židi,
Že oni to spravá.

Špitzerko muž vlastenecký
Z čistej lásky k vlasti,
Pomkol sa vstupné listky
Hostom do rúk klásti.

Aby ale nepochodil
Chybno v špekulácii:
Ollendorfa, Berl-u volal
Ku tej peknej práci.

Do úrendy vzali právo
Hostom karty dávat,
Ktorí chceli do výstavy
Našej sa ustávat.

Ale, jako obyčajne
Židia sa zvadili,
Keď zasadli po výstave
A rebach delili.

Špitzer Julio od Berele
Len sto tisíc pýtal,
Čo, oročku za tú prácu,
Že on hostom vítal.

Berele zas nešeredne
Odseknul mu na to,
Že už oddal Špiterovy
Sto tisícov za to.

Poučné je ale, veru,
V tejto kapitoli
Millenium čo špinili,
Zas len židi boli!

Špitzer Julio ale vraví,
Žeto kamsi, čosi,
Peniažky tie iný panák
Vo vačku si nosí!

Že to byly diskrecie,
O tých treba mlčať,
Lebo bude škandál veľký
Po krajine blčať!

A židákov súd zavolal,
Aby riekl komu?
Niesli groše na diskrecii
Do pekneho domu?

Alebo len židák klame
Kamaráta žida,
Alebo jich vyšetrenie
Kriminálu vydá!

Lebo, vedzte! diskrecie
Veľkým pánom dávat,
Musi sa kto bere-dáva
Na pozore mávat!

Kvičala,

OVAD.

Synov Tisu vymenovali za grófov. Predsa ne i pravdivosť v slovách sv. písma, že za hriechy oteov potrestané budú deti. Že Tisza zavesil bol svoje zásady na klince, je už veľu zaplatené.

Lahko je tím zásady svoje na klince zavesiť a neverno zarechať, ktorí ani v náboženstve, ani v politike žiadnych zásad nepoznali. Takím je vlast len dojnou kravou, ktorú k svojmu dobru hojne podojit možu.

V Uhorsku z každého žida zostane gróf, a z každého grófa žid. A nebolo by šťastné Uhorsko pri týchto utešených pomeroch?:

Starý Tisa nechcel grófstvo, by sa bol haňbil pensionovaným grófm byt. Jemu je milšia 8000 zlatová pensia, jako grófský titul. Videt, jakí sú tí ľudia, ktorí za veľiký plat, ale nie z lásky ku vlasti slúžia otčine Starý Tisa veru pri jeho 200.000 jutár zeme a 8000 zl. pensie nebude socialistom! Lahko mu je žit brez starosti!

Na grófských herboch od terajsku len cibula, reťkev a cesnak sa bude skvet. A títo potom maju veľadit slávu a blesk koruny sv. Štefana!

Khóser liberáli už-už, že len z každého žida gr fá, a z každého grófa žida neurobia. Pá Polóni, chóser liberály vyslanec už doznal, že ďaleko zašli so zákonnými náboženskíma, keď vypovedali brezeconfessionalitu (brezvierovyznania). Jako by zašli ďaleko?! Však sa len s Belzebubom spriahli, však len do pekla vnikli, ďalej už i tak zaist nemohli.

Gejza Gajary jsúe žid, ktorý sa veľmo rád vystatuje, dovedol i do snemu niekoľko občanov z Vacova, aby očuli jeho reč, ktorú držal v chóser-liberalnem

sneme. Jeho voličia a poslucháči očujúe jeho židovskou liberálnosťou páchnúcu reč vzdychali za svojíma cellámy — vo Vacove. Také povýšenie trestu už nemohli pretrpeť. Bolo už ím primnoho! Ale tak ím treba, čo kto seje, to žne!

Koloman Thaly ablegát povedal v svojej poslednej reči, že by bolo k cieľu primerané zrušiť sverenské statky a prosil ministra orby, aby urobil k tomu potrebné kroky. Za túto žiadosť môžu Thalymu cíviši debrecinskí povlačními byť, ale len vtedy, keď ím bude za to ručiť jejích pán ablegát, že takto oslobodené pozemky dostať sa do rúk kresťanov, a nie židom z Galície pochodjacím. Alebo tímto by to doprial pán Thaly?

Ku sláve liberálneho Uhorska slúži najnovší skandál trestného vyšetrovania v záležitosti vyáre dovaného práva predávania vstupeniok milénárnej výstavy. Špitzer, Ollendorf, a Berl, židáci, ktorý sú hotoví bárs aký gšeft prejať, chodili ruka v ruke s pánom Karolom Morzánim, tuhým liberálom na sneme; pri gšefte; lenže gšeft zle vypálil; židia prehrali a stratili pri ňom vyše 60.000 zl a včul sa processujú. V tej pravote ale pekné veci vyšli na javo: totižto, že pán Špitzer 100 tisíc zlatí vydal na diskreție, aby mohli árendu doštat. Pán Morzáni tiež sa nezdráhal 30.000 zl. prijať zato, že jako vyslanec krajín-ký pomáhal ím prítom. Včul je krik a skandál veľký z toho! Keď už i khóser-liberálne noviny robá vresk, už len musí niečo smrdieť. Samy kričia, že „Panama Uhorska.“

Prítom pekne-rúče vykuklo šidlo z vreca: „liberálnosť: zá židovské peniaze všetko!“

Morzáni za peniaze hotový bol všetko pohýbat aby vláda jeho klientom dala do árendy milénárnu výstavu. A židia, Špitzer, Ollendorf a Berl vyárendovali nie len výstavu, ale i Morzániho svedomie, ktoré za ľacný gróš 40.000 zl. vzali do árendy.

Pri pravote Špitzer proti Berl z Ollendorf, tento posledný verejne povedal, že Špitzer 100.000 zl. použil ktomu, aby podplatil krajinských úradnikov, aby gšeft oni mohli dostať de rúk. Minister kupectva nariadil vyšetrovanie trestné proti Berlovy z Ollendorf!

Má proti sebe dať zaviesť vyšetrovanie. Prečo-že sa pustí do gšeftovania so židmi? Tak mu treba, kto sa s blatom hrá — ruky si zamaže! To dávno mohol vedieť pán Dániel, že tím ľudom čest ministerstva je Hekuba, keď sa o gróš jedná! Mohol to vedieť, že radšej ztrhnú k sebe do blata bárs koho, len aby platíť nemuseli. Staré hriechy sa nedajú reparovať tak ľahko! Či sme neupozoraili pána ministra vtedy, že nebude na tom šťastia a zdaru, kde žid piehne svoje špinavá pr.ti?

2 milioni 900 tisíc zlatí je zvyšok, a kvótu o 8 millionov chce'u povýšiť. 8 z 3-ch . . . kde že si vypožičáme k tomuto odľahuvaniu?

Lekári medzisebou.

Drahý ujček, tento týžden tía moji pacienti vyzdraveli!

Vidiš, dobre ti tak, máš sa lepšie okolo nich mať!

Dobré žiadosti Hepp Iciga.

Budz ty vtedy šťastný, keď Chorin phomože Ruthéncom.

Thvoje dietha nech má thak pevnú vieru jak o phán Gejza Poló.i; tak pevné zásadhy, jakho phán Franc Kossuth! thak čisthé svedhomie jakho phán Phereel; a khonečne nech je thak mudhré jakho Bhánffých.

Mhaj thy phrothekeion — v blázinci.

Pholskí židhi nech varia z thvojích kosthí phá-lenkhu.

Nech tha vedhú na šibenicu a vthedy najdi na cesthe hundert florén.

Budz prinúthený všetkých tých caphov phojest, čo Herr Bánffy zastrelili.

Cít sa thak phríjemno, jakho včul sa cíthí phán Morzáni.

— A: Cheel by ste to mať, pán kmotre, aby sa po vašej smrti vaša pani zase vydala?

— B: Prečo nie? Potom by bol aspoň jeden človek, ktorý by ma úprimne ľutoval.

Pravdu má.

— Drahý mužičku, pravda mi kúpiš nové domáce šaty?!

— Muž: Dobre počujem? Čo chceš? Domáce šaty pre teba? Načo však si nikdy neni doma!!

Drobné klince.

Bláznivý veciérak stroja sriadit', na ktorom baron Desider Bánffy v maske jedného múdneho muža strojí sa ukázať. Ťažko mu to pojde!

Gabriel Ugon za Čiernou Horou poľuje. Teda sa nebojí, že včel ešte väčším „ultramontán“-om ho budú prežívať. Alebo nenachádza ešte dost divoké pomery tu, doma?

Vodca židovskej kultúry Imrich Gerő, rozširovateľom nemravnej spisby. U nás v Uhorsku je tak mnoho nemravnej špiny, že už — jako to včel sme videli — aj *export* máme znej.

Židovský vodcovia socialistov prevzali úlohu hromozvodu. Jejich ulohou je: zviest' hrom z palácov židovského kapitálu, aby do magnatských, kňazských, jedným slovom do goj-ských bitou zarachotil!

Aj ten dom označily noviny do ktorého a z ktorého videli vehádzať — a vychádzať zmizlú, 11—12 ročnú, Julisku Varga, a to práve tak vo Fiume, jako i v Peštubdi e. Policia, mozne, že preto je tak neschopná v tejto záležitosti, lebo v tomto páde sa tiež jaký si vysoko postavený pán zadržal — *liberálno?*

— Zhodnoverného prameňa sa dozvedáme, že vyslan-covia Wahrmann, Neumann a Mezei darovali hlavnému mestu, Budapešť, pol milióna zlati na dostavenie peštanskej basiliky.

Kusy zrkadla.

Najpeknejšie pozhelnánie liberalismusu je „všade“ rozmnoženie žandárov a žalárov.

Taká váha, ktorá by ukazovala mravnú cenu človeka, by nedonašala chosť majiteľovy, lebo málo ľudí by sa dalo na nej odvážiť.

Lúbime ženské, ktoré k voľi nám druhých ošiala, tie ale nenávidíme, ktoré nám k voľi druhim zostanu neverné.

Len vtedy uverime pravdu keď nám lichoti.

Prv tak hovorili: Blážen je ten, ktorý sa brezlásky žení; včel za blázňa držia toho, kto sa brez vena žení.

Matrikár.

Stály babky pred domom
Radily sa vážne;
Prečo len ten matrikár
Tiež nerobí kázne?

„Keď mu dali krsty viest',
A sobáše ázat
Mali mu tiež naložiť
Dedínčanom kázat!“

„Ale čo vám matrikár
Jako bude kázat?
Keď ho ide za mašu
Židajkrestan tázat!“

„Žid mu klade talmud svoj
Jako knihu svätú.
Aby z neho vyčítal:
Tú pravdičku zlatú!“

„Ale talmud rozumie
Len židovská duša:
Dľa neho žid tejto svet
Široký pokúša!“

Katekizmus svoj ale
Matrikár už zaból,
„Keď mám groše za matriku,
Vás nech bere diabol!“

Neni krestan, neni žid:
Je len matrikárom,
Mená píše deturencom,
Pasy dáva párom!

Typyling.

Pravdomluvný Šeich Ali, mudre z Východu.

Štyri hlavné tajnosti života, v týchto Slovách sa nachádzajú: Dobre si to zapamätaj!

1. Keď niekto niečo vie a vie o tom, že to vie: ten múdro žije.
2. Keď niekto niečo vie a nevie o tom, že to vie: ten skromno žije.
3. Keď niekto niečo nevie, ale vie, že to nevie: ten ešte čestne môže žiť.
4. Ale keď niekto niečo nevie, a nevie o tom, že to nevie: ten žije jako naničhodnýk a lhár!

Anekdoty Herkó Pátra.

Odsekol.

Dvaja židáci, čo kupčili z vinom, ustavične žartovali s jedným mladým kňazom, a pítali sa ho, ako to mohlo byť na tej kanánskej svadbe, že sa voda na víno obrátila?

Ej, ej, páni moji. Však vy to cez celučieky milý rok robíte, a predsa to nevíete?!

Ten chlapec.

— Učiteľ: „Ten váš chlapec vždy hubou mele.“

— Matka: „O nie prosím; len keď vyprávava.“

Modlitba.

— Chlapec: „Otiec, už zaspala mama?“

— Otec odvetí pobožne a ticho: „Už, nech jej dá p. Boh odpočinutie večne.“

Múdry človek.

V jednej spoločnosti bol pán X., ktorý sa veľmi bál o svoju ženu, Y. sa ho pýta:

„Bratku, jako si vedel ženu tak dlho doma nechať?“

„Som sa postaral o ňu, zavrel som ju.“

„To je veec hrozná; a keby tak oheň vypukol?“

„Na ten pád som u nej kľúč nechal, jako človek prozreteľný.“

V škole.

Malé dievčatko 4 ročné menom Mariška Kriváč, utešeno rečnilo pri prítomnosti pána školdozoreu, ktorému sa tak zalúbilo šikovné dievčatko, že sa zpytoval na rodičov jeho.

„To by ma veru veľmi tešilo, keby otec malej Marišky ma navštívil!“

To si nemyslím.

Prečo?

Lebo otec tohoto dieťaťa je exekútorom.

— Sudea: Ty si pre krádež na 6 mesiacov odsúdený. Máš ešte niečo povedať k svojej obrane?

— Obžalovaný (Zaškúli jedovato na svojto obrancu): To, že obrana bola mizerná!

— Host: Kde-že je krómár?

— Kellner: Na krštení.

— Host: Tak?! Zavolajte že ho len z tej pivnice!

„Jako to strieláš? Ešte si sa nenaučil strielať?“

Okrikne kapitán rekrúta Khóna.

Khon sa postaví do „haptáku“ a s celou flegmon odpovedá:

„Meldujem phonížene, phán kapitán, jhá dobre strelím, len thá phrephadhená šajba zle stojí.“

Ešte trochu vyšje.

II. Jozef vybral sa ráz sám v obyčajných šatoch peši do jedného predmestia Viedne; bolo popoludni a v tom predmestí dost málo ľudí chodilo po uliciach; len jedon učeň veselo si pred ním vyspevuje. „Čo-že si tak veselý, synku?“ prihovori sa mu cisár Jozef. „Hej daly íám pani majstrová veľmo dobrý obed, jaký sme už dávno nemali.“ Nuž čože ste jedli? „Nech hádajú!“ Odpovie učeň. Jozef: Kapustu s udeným? Učeň: Trochu vyšje!

— Jozef: Azda štrúdlu?

— Učeň: Ešte t ochu vyšje!

— Jozef: Pečenú hus?

— Učeň: Ešte trochu vyšje!

— Jozef: Kopúna?

— Učeň: Ešte len trochu vyšje!

— Jozef: Azda prasacínu?

— Učeň: Ah, to to! Ešte teraz si musím od nej ústa oblizovať.

Jozefovy celý rozhovor dobrú voľu robil, preto vytiahol tvrdý toliar a podal ho učnovy s tým slovom: „daj toto tvojej panej majstrovej, aby vám na nedelu zase takú hostíniu pripravila; dám sa opítať, či si dobre vykonal!“

Učeň naradovaný vezme peniaz a na otázku cisarovú povie meno majstrovo aj bydlisko; potom ale sa obráti k cisárovy, ktoreho pravda nepoznal, a opíta sa ho: „kto že ste vy pane? abych vedel pani majstrovej povedať.“

— Jozef: No veul hádaj ty, synku!

— Učeň: Mohli by ste byť voľajakým suhom.

— Jozef: Trochu vyšje!

Učeň: Azda budete lajďinant?

Jozef: Trochu vyšje!

Učeň: Teda kapitán?

Jozef: Trochu vyšje!

Učeň: Vari major?

Jozef: Ešte trochu vyšje! (Tu sa učeň počína niečo bo'azlivo obzerat a éapkú z hlavi pomikovat; Jozef sa usmieva),

Jozef: No len ďalej hádaj, ešte trochu vyšje!

Učeň: Prosím ponížene, az da sú dáky ge erál?

Jozef: Len ešte trošku vyšje!

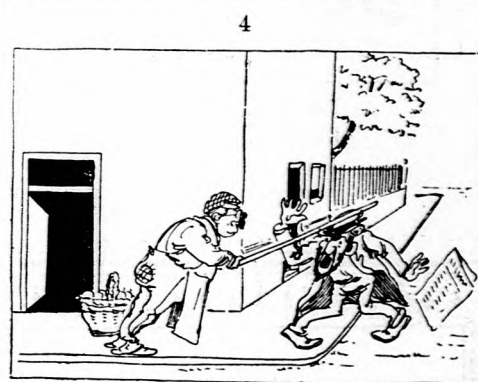
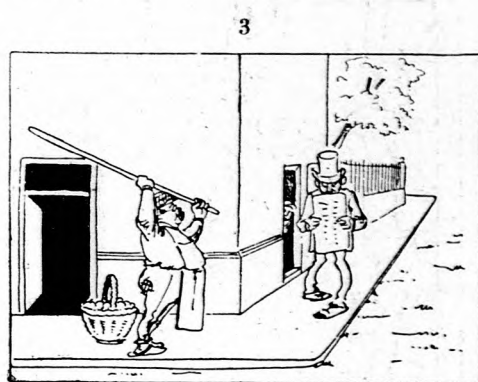
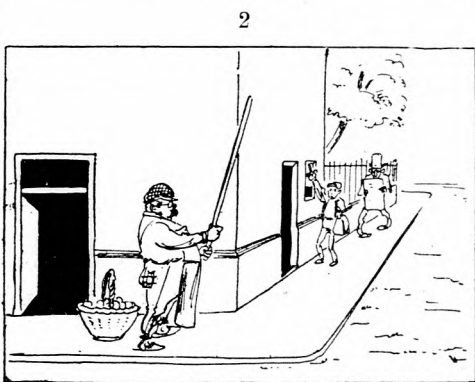
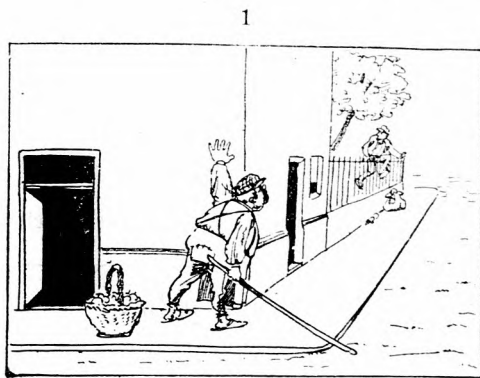
Učeň: Veď len sám cisár nebudu?!

Jozef: To, to, to! Aj ty si uhádol, preto ešte tu vezmi za hádku (Jozef mu dukát podá).

Že sa obydvaja veľmo dobre rozíšli, to sa rozumie

Hrom z jasného neba, alebo: nečakané privítanie.

— V 4-och obrázkoch, brez textu.

Podšité karikatury.

Z praxi lekára okresného: Lekár (k nezdravému):
No, tu je recept! Z ljeuku každú hodinu užije jednu ká-
vovú ližičku.

— Nezdravý: Prosím ponížene pána doktora,
neboli by tak laskavý aj jedny hodinky a jednu kávovú
ližičku tiež prepísať?

Aj tento nezdravý zaiste ku baronovy Gézovy
Fehérvárymu chodil do školy.

Vysokoctený pán minister domobrany totižto tiež
myslí, že k ministerskej tobolke patrí aj — kávová
ližička!

V jednej spoločnosti bola reč o chorobách, pri
čom jedna dáma oslovila svojho suseda: „Pán lekár čo
robíte vtedy, keď ochoriete? Sám sa liečíte, alebo
obráťte sa na druhého doctora?”

— „Pravda že sa obrátim hmed k mojmu colle-
govi — odpovedal tento — pomyslíte si, milostpani,

jaký zlý chýr by mal ten lekár, ktorý by sa sám lječil
a potom by zomrel! Však by viac nikto neprišiel k nemu
o radu!”

Tak sa nám zdá žei Uhorsko sa toho boji, že
keby sa samo lječilo, spáchalo by na sebe samovraždu.
Však druhí ktorí našu vlasť so svojim lječením
zabíjajú skôr dovedú hu na kraj hrobu, jako keby sa
raz zobudila z toho smrtného spánku a sama by vzala
svoje riadenie do rúk!

Raz kráľ Šparty, Agesilaos o emocnel. Jeho lekár
mu ale veľmo komplikovaný a čas mrhajúcu kúru
nalozil. Agesilaos ho vypočul a potom zvolal:

— „Na svätosť mojích Bohov prisahám ti, že to,
čo žiadaš, neurobím! Nechcem ja silou-mocou žit a
nestrpím hoc čo!”

Bože moj! Kedy len už stratí tak svoju trpezlivosť
tá slobodomyselnosť a ten národ od Bánffyho vyci-
caný, že by radšej zhylnul, *ale hoc čo by nestrpel!*

Žartovná obrázková hádka.

Pán professor není v škole
Každý sa čuduje
Jedon ale predea kričí
Já ho vidím: tu je!

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po Hornom Uhorsku, Česku a Ameriky, prijíma

oznamy, (inseráty)

za veľmi ľavne ceny.

Jedna celá strana stojí len 10 zl., pol strany 5 zl., štvrt' str. 2 zl. 50 kr.

Menšie oznamy d'a priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Oznamy sa prijímajú vo

Administrácie: Budapešť, VII., Csömöri-ut číslo 123.

Knížná polica.

„Naša Nádej,“ mesačník o sviatosti oltárnej; na celý rok je k dostaniu za 80 kr. vo Vacove u dp. Michala Varga.

Veľká Novina, čili: La Salleteské Proctvo. Toto dielo obsahlo od pápeža Leva XIII. požehnanie. — Cena 25 kr. — K dostaniu u Majitel' a dp. Michala Varga, kaplána vo Vacove Najvrlešie odporúčame.

Majitel' a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: Považský.

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov, že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-ut 123**

tláčiareň „Herkó Páter“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tláčové práce** prijímame, najlepšie, najchytřejšie a najlacnejšie plníme.

Naša tlačiareň je s celkom novými a najmôdnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.